

DÈFICIT DE L'HORMONA DE CREIXEMENT

Lionel Messi està considerat com el millor jugador de futbol que ha trepitjat un terreny de joc al llarg de la història. El davanter ha forjat la seva llegenda en el FC Barcelona, però la seva verdadera història va començar quan tenia només deu anys i va arribar a la clínica de l'endocrí argentí Diego Schwarstein derivat pel seu equip, Newell's Old Boys, amb un seriós i poc freqüent problema: era més baix que els nens de la seva edat. Un dèficit de la hormona de creixement limitava el seu desenvolupament i amenaçava la seva prometedora cursa com a futbolista professional.

El club era conscient del seu potencial però també de que la baixa estatura del jugador no era normal. Amb aquesta edat, rondava els 1,25 metres. Després de realitzar-li una sèrie de proves, l'especialista va determinar que Messi patia un dèficit de l'hormona del creixement. A l'edat d'onze anys, Messi tenia una alçada de 1,32 metres, alçada corresponent a un jove dos anys menor que ell. Va ser llavors quan es va a començar a corregir aquest problema.

Messi no és l'únic exemple. També va tenir aquest mateix problema Pep Guardiola.

L'origen del dèficit de l'hormona del creixement

El dèficit de l'hormona de creixement és un trastorn originat en la hipòfisi, una glàndula que es troba a la base del cervell i que controla l'equilibri de les hormones del cos. També produeix l'hormona del creixement, la qual fa que un nen creixi.

Els problemes en aquesta glàndula poden afectar a diferents funcions, a més del propi creixement en estatura. Pot afectar al desenvolupament muscular o d'altres organismes repercutint fins i tot en la salut futura de la persona que pateix aquest dèficit.

Sense un correcte tractament, un jove esportista amb aquesta patologia

tindria dificultats en arribar a l'elit. El dèficit de la hormona del creixement produirà no només un desenvolupament físic menor i més lent, sinó també un augment del nombre de lesions ja que el desenvolupament de la musculatura no seria complet.

Aquest era el diagnòstic de Messi, un dels casos que es donen d'aquest trastorn entre cada 100.000 naixements. A ell, a l'igual que a la resta d'afectats, se li van realitzar unes exhaustives proves per verificar la necessitat o no del tractament. Entre aquets exàmens figuren el control de pes i estatura del nen, i la seva relació amb la corba del creixement.

La corba de creixement és una eina que utilitzen els professionals per determinar si un nen es troba en els valors estàndard, tant de pes com d'alçada. En aquest cas, es comprovava que la seva alçada estigues per sota de -2 desviacions de les corbes de creixement (dos punts per sota del que el menor hauria de trobar-se a l'edat en qüestió).

El paper de l'endocrí

Un endocrí és l'encarregat de realitzar el diagnòstic exacte d'aquest dèficit. Normalment, els metges de família poden sospitar que hi ha problemes en un individu però la importància d'aquets casos sempre radica en "detectar les causes del dèficit de la hormona del creixement i com corregir-la. Tot això correspon a l'especialista. L'origen pot ser per malalties genètiques o per altres malalties adquirides.

Després de la valoració inicial, s'ha de fer un seguiment durant sis mesos de la velocitat de creixement. Si es situa també per sota del que està estimat i el subjecte presenta un retràs en la maduració òssia, és el moment de començar el tractament. Al contrari del que creuen molts pares, els especialistes subratllen la importància d'entendre que no tots els casos de baixa estatura són susceptibles de rebre medicació: pot ser que una persona no tingui una alçada establerta com la idònia per la seva edat però no presenti dèficit de la hormona de creixement.

Injeccions per créixer

Messi, com altres nens, va començar amb el seu tractament per pal·liar el problema. Consistia en injeccions subcutànies que li van subministrar al

menys durant tres anys: “Una vegada per nit m’anaven punxant la hormona del creixement. Anava canviant de cama. Primer una, després altre. No m’impressionava. Al principi me la posaven els meus pares, fins que vaig aprendre i ho vaig anant fen sol” va relatar el futbolista en un programa de televisió.

Les ampolles que es punxava Messi complementaven el dèficit de subministrament de l’hormona del creixement de la hipòfisi en el seu organisme. Aquest trastorn és un dels sis suposats en Espanya en Espanya en els que el Ministeri de Sanitat considera justificat el tractament amb hormona de creixement en nens. Les proves són molt minucioses i el subministrament de l’hormona suposa un alt cost.

Malgrat la seva baixa estatura, les qualitats futbolístiques de Messi han destacat per damunt de tots en les proves realitzades pel club espanyol. El seu fitxatge pel FC Barcelona es va produir quan tenia 13 anys i la seva alçada era de 1,48 metres (havia de tenir una alçada de 1,55 metres). Entre les condicions per afegir-se a l’equip es va acordar que havia de seguir amb el tractament.

A pesar de su baja estatura, las cualidades futbolísticas de Messi **destacaron por encima de todos** en las pruebas realizadas por el club español. Su fichaje por el Barcelona se produjo cuando tenía 13 años y medía 1,48 metros (tenía que medir 1,55 metros). Entre las condiciones para unirse al equipo se acordó que debía seguir sometiéndose al tratamiento.